

§ 2.

Overtredelse af ovennævnte Forrifter straffes, for saa vidt ikke højere Straf efter Lovgivningen derfor er forestreben, med Fængsel eller Bøder. Paa Delagtighed og Forsøg komme i Kongeriget almindelig borgerlig Straffelovs og paa de dansk-vestindiske Der den der gældende Straffelovgivnings Grundsætninger til Anvendelse.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De Forvillinger, der i afvigte Foraar opstod mellem Kongeriget Spanien og de forenede Stater af Amerika, og som førte til en Krig, hvorunder den danske Stats Neutralitet var givet, gav Justitsministeriet Anledning til at overveje, hvor vidt den hidtil gældende Lovgivning indeholdt de fornødne Bestemmelser sigtende til at afholde danske Underaatter fra at foretage saadanne Handlinger, der, naar de ikke kunne forhindres af den danske Stat, udsætter dennes Neutralitet for Fare eller i hvert Fald for grundede Klagemaal.

Denne Overvejelse maatte imidlertid give det Resultat, at saadant ikke var Tilfældet. Justitsministeriet skal i saa Henseende først henlede Opmærksomheden paa, at der i nyere Tid, navnlig siden Krigen mellem Nord- og Sydstaterne i Nordamerika, stilles strengere Fordringer til neutrale Stater end tidligere i Henseende til deres Forpligtelse til at afholde deres Underaatter fra Handlinger, hvorved de understøtte de krigsførende. De bekendte Forvillinger mellem de forenede Stater af Amerika og England (Alabama-sagen) vise derhos, hvilke Vanskeligheder og Ulemper der kunne paaføres selv mægtige neutrale Stater, naar den indre Lovgivning ikke frembyder tilstrækkelige Midler til at hæmme og straffe lige Foretagender. Vor hidtil gældende Lovgivning var imidlertid i saa Henseende yderst mangelfuld. Bortset nemlig fra almindelig borgerlig Straffelovs § 76, der, selv analogt anvendt, kun omfatter ganske enkelte Handlinger, havde der kun de forældede Bestemmelser i Forordning om, hvorledes handlende og søfarende sig have at forholde, naar Krig finder Sted mellem fremmede Sømagter, af 4de Maj 1803 § 18. Denne Straffebestemmelse er imidlertid i og for sig meget ubestemt, idet den kun truer Overtredere med at straffes som „Kgl.

Mandaters modtvillige Overtredere“, og dernæst rammer den ikke de Neutralitetsbrud, som begaas paa anden Maade end paa Søen eller af handlende og søfarende; i hvert Fald er det tvivlsomt, om den vilde blive anset for analogt anvendelig, og under alle Omstændigheder var vor hele hidtil gældende Lovgivning, hvad ogsaa gjaldt den paa de dansk-vestindiske Der gældende Lovgivning i den omspurgte Henseende, saa præker, at det i paakommende Konflikter vilde være meget vanskeligt at paavise og forsvare lige over for en krigsførende Magt, at den danske Stat kan og vil paa behørig Maade værne mod Neutralitetsbrud af dens Underaatter.

Henset til det anførte maatte Ministeriet under de da foreliggende krigerste Forhold anse det for uomgængeligt fornødent straks at søge den fornødne Hjemmel tilvejebragt saavel for Kongeriget som for de dansk-vestindiske Der til at forbyde alle saadanne Handlinger, der efter Nutidens folkeretlige Opfattelse ikke kunne tilstedes en neutral Magts Underaatter, samt at sikre Overholdelsen af saadanne Forbud ved fornødne Straffebestemmelser; og da Rigsdagen ikke paa det paagældende Tidspunkt var samlet, androg Ministeriet om Hans Majestæt Kongens Billigelse af, at det af Ministeriet i Overensstemmelse med foranstaaende udarbejdede Udfast til en Lov, indeholdende Forbud mod Understøttelse fra danske Underaatters Side af krigsførende Magter, straks i Overensstemmelse med Grundlovens § 25 fattes i Kraft som foreløbig Lov. Denne Ministeriets Indstilling vandt allerhøjeste Billigelse, og det nævnte Lovudkast blev under 29de April d. A. forsynet med kongelig Stadfæstelse.

Foranstaaende Lovforslag er i et og alt i Overensstemmelse med Indholdet af den foreløbige Lov.